

handlingerne med den danske regering ophørte. Bloktilskuddet blev dengang reduceret, fordi vi ville tage sagen i egne hænder og vise, at vi mente det alvorligt. Da bloktilskuddet er en betaling for vores suverænitet, ønskede den dengang siddende regering på Færøerne en gradvis reducere.

Jeg skal ikke bruge megen tid på at forklare baggrunden for tilskuddets oprindelse ud over at sige, at det er kommet frem, at det historisk set har vist sig at være en betaling til færingerne for at få dem til at legitimere en annullering af folkeafstemningen, hvor flertallet ønskede suverænitet. På den måde frasagde vi os og solgte vores suverænitet over vores land og sø for et beløb, som nu er på omkring 0,5 mia. kr. Det er en forretning, som Danmark mener kan betale sig, og man siger derfor: O.k., vil I sælge, så vil vi købe. Så kommer vores land på Danmarks finanslov, og konsekvensen er, at vi færingere frasier os suveræniteten over et land- og søområde, som er 279.000 km², et område, som er fire gange større end Danmark og dets søområde. Men lad mig slå fast, at dette skal ses fra den vinkel, hvor man ønsker fuldt ansvar for det færøske samfund, og absolut ikke som en bebrejdelse mod nogen herinde. Det er vel utvivlsomt, at mange ville have gjort præcis det samme, hvis de fik et tilbud, som var langt billigere end dets værdi.

Jeg kan så også i denne sammenhæng informere om, at Færøernes landsstyre, som nu er be-mandet med Socialdemokratiet, Tjóðveldisflokkurin, Midterpartiet og et støtteparti, Selvstyrepartiet, har planer, som vender i den rigtige retning. Men det ironiske er, at retningen umiddelbart gør det billigere for Danmark i den danske finanslov at besidde vores suverænitet. I finanslovens tekst ser vi, at 117 mio. kr. af bloktilskuddet er ment til at gå til særforsorgen. Særforsorgen er et område, som landsstyret har planer om at overtage i denne valgperiode. Lykkes det, vil tilskuddet reduceres med et tilsvarende beløb. Det vil sige, at de samme 279.000 km² nu bliver tilsvarende billigere. Vi vælger i virkeligheden at tage ansvaret for en sektor, at tage ansvaret fra moderselskabet og kræver samtidig, at moderselskabet reducerer betalingen for vores ejendom. Det er en absurd situation, hvis vi sammenligner med almindelig forretning, og det viser nok også, hvor absurd en ordning som hjemmestyret i virkeligheden er.

Diskussionen om selvstyre ligger primært i bloktilskuddet, og vi har derfor valgt et kompromis, som indebærer en gradvis nedskæring af

tilskuddet. Dette skal ses som et kompromis med andre partier, en pragmatisk løsning, som ofte er nødvendig i et flerpartisystem.

Kl. 17:05

Finanstilsynet af Færøerne er ligeledes et område, som vi har planer om at overtage. Dette skal også ses som et led i selvstyreprocessen og skal selvfølgelig gøres i samarbejde med det danske Finanstilsyn. Formålet er at få ansvarsorganet flyttet til Færøerne. Når vi ikke har det fulde ansvar, kan vi heller ikke forvente, at vi altid får de relevante oplysninger til tiden. Det primære i denne omfordeling er at placere ansvaret der, hvor akten ligger.

En overtagelse af Finanstilsynet af Færøerne udelukker ikke, at vi delvis køber udenlandsk ekspertise og har et tæt samarbejde med det danske Finanstilsyn. Overtagelsen bliver dog først en realitet, når man er enig om, at overgangen er hundrede procent tryk, og hvor tilliden til den færøske pengeverden og dens banker snarere vokser, eller hvor tilliden til bank- og pengeverdenen og de færøske banker i det mindste er intakt.

I forholdet mellem Færøerne og Danmark er der stadig nogle økonomiske anliggender, hvor Danmark har ansvaret, og hvor det ansvar burde få en større prioritering. Her tænker jeg specielt på, at flere bygninger på Færøerne kræver vedligeholdelse og modernisering for at leve op til nutidens krav. Jeg kan f.eks. nævne politistationen og fængslet i Thorshavn, domhusene osv.

Hvis vi et øjeblik vender os fra den danske finanslov til Færøernes økonomi og finanslov, kan jeg sige, at den hovedsagelig er domineret af to faktorer. En af faktorerne er den internationale økonomi, da vi er en meget åben økonomi med forholdsvis stor import, og den anden faktor er vores egen økonomiske politik. Økonomiske problemer internationalt viser sig hurtigt som en dominoeffekt på Færøerne, hvor vores udfordring er at komme uden om disse problemer, så godt som det nu lader sig gøre. Men da vores økonomi er enstretiget, vil de økonomiske svingninger vise sig meget kraftigere på Færøerne end andre steder, hvor økonomien har flere ben at stå på.

Det, som må siges at være dagens udfordring i den færøske økonomi, er oliepriserne, som specielt udfordrer vores hovederhverv, fiskeriindustrien, der som bekendt er meget energitung, og som generelt set sejler i tung sø i øjeblikket. Oliepriserne presser også priserne på vores varer og tjenesteydelser opad. Dernæst er der mangel på